

Publicerad 2014-06-10 22:09 av EilahtanM

Damen i parken

Desperat klamrar hon sig fast

Vid varje tunn samtalstråd

Önskar väva stora garnnystan

Av dem

Kanske sy faltar av dem

Vira sig in och bo

I dem

"Jag önskar att du kunde vara här hela tiden,
Så jag kunde springa hit när jag behöver prata"

Jag ler

Det är ett vackert omdöme

Men nu fryser jag

För t-shirt i Mars

Är visst en dålig idé

Och så fortgår natten utan mig

Sväljer saker och kräks upp dem

På nytt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren EilahtanM med Poeter.se id #47204 innehar upphovsrätten